

Иван Вазов
Моите песни

Не хулете ме за моите песни –
че напуснах вашият въздух болни,
че оставих улиците тесни
и мених ги с планините волни.

Много сили, много днес поети
гаснат в вихъра на страсти дребни;
на крилата, жадни за полети
там, виси сега топуз враждебни.

Скъден е животът ваш и жалък...
Гледам безучастие мъртвешко,
всичко пълпи; за насъщния залък
жертвува се всичко човешко...

Не корете!... Нека дъхам, братя,
въздух, лучи и лазур небесни
в планинските чистите обятия.
Не съдете ме за моите песни!

Нека малко слънце и природа
с тях да влезне в задуха ви тясна,
малко лъх от младост чиста, прясна,
лъх от горски здравец и свобода.

Рилски манастир, 1891

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4335>]